

ANNE VAN AVONLEA

(Anne of Avonlea)

Toneelspel in twee bedrijven

naar het boek van **L.M. Montgomery**

voor het toneel bewerkt door

JOSEPH ROBINETTE

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANNE VAN AVONLEA - ANNE OF AVONLEA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOSEPH ROBINETTE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEURS:

Joseph Robinette is de schrijver of medeschrijver van 44 gepubliceerde toneelstukken en musicals, waaronder The Paper Chase, Anne of Green Gables, Stuart Little, The Chocolate War, A Rose for Emily en The Lion, the Witch and the Wardrobe. Hij werkte met E.B. White aan de geautoriseerde toneelversie van Charlotte's Web en met de componist Charles Strouse aan de musicalversie hiervan. Robinettes toneelstukken zijn uitgevoerd in het Lincoln Center, het Goodman Theater, Stage One in Louisville en het Honolulu Jeugdtheater. Zijn werk is in alle 50 staten van de USA opgevoerd en in diverse andere landen, waaronder Duitsland, Spanje, Engeland en Zuid-Afrika. Robinette heeft vele prijzen ontvangen, onder meer de Charlotte B. Chorpensing Award voor zijn hele oeuvre. Hij is lid van de Amerikaanse Vereniging voor Componisten, Schrijvers en Uitgevers en is een van de medeoprichters van Opera for Youth. In 2002 ontving hij voor zijn werk als hoogleraar Drama aan de Rowan Universiteit de Lindback Distinguished Teaching Award voor de excellente manier waarop hij lesgeeft.

L. (Lucy) M. (Maud) Montgomery (1847-1942) is geboren op het Prince Edward Island, Canada. Ze was de vrouw van een dominee en tevens journaliste en onderwijzeres voordat ze de literaire wereld betrad met haar veel geprezen eerste roman "Anne of Green Gables". Het boek had meteen succes en is in vele landen vertaald. De impact van de heldin van het verhaal, Anne Shirley, met haar opgewektheid en levendige fantasie, was zo groot dat mevrouw Montgomery nog zes vervolgen op het origineel schreef. Onder andere "Anne of Avonlea", "Chronicles of Avonlea" en "Anne's House of Dreams".

**Anne of Avonlea
Dramatized by
JOSEPH ROBINETTE**

ANNE VAN AVONLEA
(Anne of Avonlea)

Een avondvullend toneelspel
VOOR

15-25 dames, 9-12 heren en eventueel figuranten*

PERSONAGES

BELANGRIJKSTE ROLLEN

Anne Shirley
Marilla Cuthbert
Diana Barry
Rachel Lynde
Gilbert Blythe
Mr. Harrison
Fred Wright
Anthony Pye
St. Clair Donnell
Annetta Bell
Aurelia Clay
Prilly Rogerson
Paul Irving
Clarice Almira Donnell
Barbara Shaw
Joseph Sloane
Dora Keith
Davy Keith

BIJROLLEN (evt. dubbelrollen)

Jonge Anne Shirley
Mrs. Thomas
Mrs. Hammond
Weeshuis Coördinatrice
Mrs. Spenser
Mr. Shearer
Jane Andrews
Julia Bell
Mrs. Donnell
Eliza Andrews
Catherine Andrews
Daniel Blair
Mirabel Cotton
Charlotta de Vierde
Miss Lavendar Lewis
Oom Abe Andrews
Emily Harrison
Stephen Irving

TIJD: begin 1900

PLAATS: in en rond het dorp Avonlea,
Prince Edward Island, Canada

* zie de volgende bladzij voor een cast van 15 dames en 9 heren

Voorgestelde rolverdeling bij een bezetting van 5 dames en 9 heren

De volgende rollen dienen niet als dubbelrol gespeeld te worden:

DAMES

Anne Shirley
Marilla Cuthbert
Diana Barry
Annetta Bell
Aurelia Clay
Prilly Rogerson
Clarice Almira Donnell
Barbara Shaw

HEREN

Gilbert Blythe
Mr. Harrison
Fred Wright
Anthony Pye
St. Clair Donnell
Paul Irving
Joseph Sloane
Davy Keith

Dubbelrollen:

HEER

Mr. Shearer
Daniel Blair
Stephen Irving
Oom Abe Andrews

DAME

Mrs. Hammond
Jane Andrews
Charlotta de Vierde

DAME

Rachel Lynde
Eliza Andrews
Miss Lavendar Lewis

DAME

Weeshuis Coördinatrice
Catherine Andrews

DAME

Mrs. Thomas
Julia Bell
Mirabel Cotton

DAME

Mrs. Spenser
Mrs. Donnell
Emily Harrison

DAME

Jonge Anne
Dora Keith

EERSTE BEDRIJF

DECOR: helemaal rechts staat een bureau met daarop een olielamp. Ander simpel meubilair - een paar stoelen, een klein tafeltje enz. - suggereert een ouderwets studeerkamertje.

ALS HET DOEK OPGAAT zit ANNE SHIRLEY, bijna 17, aan het bureau. Drie verfrommelde vellen papier liggen boven op het bureau terwijl ANNE onder aan een bladzij aan het schrijven is.

ANNE: *(zegt de woorden die ze schrijft overluid)* "... en toen ik negen was, werd ik naar de familie Hammond gestuurd, maar Mr. Hammond stierf en Mrs. Hammond..." O, nee. Mijn blaadje is alweer vol. *(ze verfrommelt het papier en gooit het weg)* Tja, ik zal het opnieuw moeten proberen. Ik kan niet stoppen voordat het klaar is.

(ANNE pakt een nieuw vel papier en MARILLA, begin 60 en in een kamerjas, komt op met een lamp terwijl ANNE begint te schrijven.)

ANNE: "Mijn naam is—

MARILLA: Anne Shirley! Het is bijna middernacht. Kom naar bed!

ANNE: Maar ik moet dit opstel afmaken, Marilla. Ik had het niet zo lang moeten uitstellen.

MARILLA: Nou, je moet het nog maar één dag uitstellen. Vijf uur 's ochtends komt al allemachtig gauw.

ANNE: Maar ik moet dit voor vrijdag naar het Redmond College sturen.

MARILLA: Ik snap niet wat er nu zo moeilijk aan is om op één pagina je levensverhaal te schrijven. Ik kan het mijne op een halve pagina schrijven en ik ben drie keer ouder dan jij.

ANNE: Maar er is zoveel gebeurd in mijn leven, dat kan ik onmogelijk op één enkel blaadje proppen.

MARILLA: Lariekoek. Je bent geboren in Nova Scotia. Je ouders stierven toen je nog heel jong was. Nadat je bij drie verschillende families gewoond had werd je naar een weeshuis gestuurd waarna mijn broer en ik je geadopteerd hebben. Je bent opgegroeid tot een keurige jongedame die al twee jaar als onderwijzeres heeft gewerkt en nu ga je naar college. Schrijf dat maar op en kom dan naar bed.

ANNE: Maar er zit helemaal geen jeu aan zo'n opstel.

MARILLA: Jij met je jeu. Dit zijn de nuchtere feiten. Trouwens, je hebt al een beurs voor Redmond. Ik begrijp niet waarom je je levensverhaal nog moet schrijven.

ANNE: Dat is vereist voor de officiële aanvraag. Iedereen moet een

autobiografie van één pagina schrijven. En dat lukt me nooit.

MARILLA: Misschien moet je er eerst over praten en daarna de belangrijkste dingen opschrijven.

ANNE: Ja, dat kan ik wel doen. En dan kun jij me helpen, Marilla. Ga daar maar zitten en dan vertel ik je mijn levensverhaal. Steeds als je iets hoort wat je wel lijkt, moet je met je hoofd knikken.

MARILLA: Ik ben al aan het knikkebollen— maar dat komt omdat ik slaap heb. En ik ga nergens zitten. Ik ga naar bed. Trouwens, ik ken je levensverhaal al. Doe maar net of de vent van Redmond die je opstel gaat lezen daar zit. Dan kan hij knikken en ik slapen. Goedenacht. *(ze gaat af)*

ANNE: Ja... Dat is een uitstekend idee. Ik doe net of de man die over de toegang beslist daar zit. *(ze begint te praten tegen de onzichtbare "man" die, natuurlijk, het publiek is)* Hallo, Mr. ... Mr. Redmond. *(in zichzelf)* Ja— Mr. Redmond. *(tegen "Mr. Redmond")* Mijn naam is Anne Shirley, maar ik word liever Anne van Green Gables genoemd.

(ANNE loopt naar links terwijl het andere licht op het toneel aangaat. Dit grote "open" gebied zal gebruikt worden voor diverse locaties tijdens het hele stuk. Dit gebied kan grotendeels leeg zijn terwijl de spelers die een scène moeten spelen de rekwisieten op- en afbrengen. NB: Er dient niet geprobeerd te worden complete decors voor de vele episoden te creëren. Slechts het suggereren van een locatie is voldoende om de veelal korte, fragmentarische scènes uit de herinnering van ANNE te spelen.)

ANNE: Ik ben geboren in Bolingbrooke, Nova Scotia, als kind van Walter en Bertha Shirley, die aan koorts stierven toen ik nog maar drie maanden oud was. Omdat ik geen verdere familie had, werd ik in huis genomen door onze buurvrouw, Mrs. Thomas— hoewel ze arm was en een dronkaard als echtgenoot had. Ik woonde acht jaar lang bij de familie Thomas en hielp haar met de vier kinderen. Maar op een dag kwam er een eind aan mijn verblijf daar.

(JONGE ANNE (zie aantekeningen voor de productie achterin), die ongeveer 10 is, komt op terwijl ze een huilende baby (een bundeltje) meedraagt. Ze geeft de baby een fles.)

JONGE ANNE: Zoet maar, zoet maar, Matilda Merle, hier is je fles. Je arme moeder komt zo terug.

(MRS. THOMAS, gekleed in het zwart en met een hoed met voile op,

komt op.)

JONGE ANNE: Was het een fijne begrafenis, Mrs. Thomas?

MRS. THOMAS: Zo fijn, dat *ik* er bijna van genoten heb. Zelfs hoewel het *mijn* man was. En de dominee heeft geen woord gezegd over zijn drinken, wat leidde tot het ongeval, wat leidde tot zijn begrafenis. Wat leidt tot het slechte nieuws dat ik voor je heb. Wij gaan bij grootmoeder Thomas wonen, maar ze heeft geen plaats voor jou. Misschien dat iemand hier in de buurt een wees gebruiken kan.

(MRS. HAMMOND komt op.)

MRS. HAMMOND: Ik had al een oogje op haar. Ze is handig met kinderen, dus ze kan met me meegaan de rivier op en bij mij en mijn man en onze zeven kinderen wonen.

JONGE ANNE: Zeven?

MRS. HAMMOND: Drie tweelingen en twee enkele stuks. Nu ik er over nadenk, dat zijn er geloof ik acht. *(JONGE ANNE geeft de baby en de fles aan MRS. THOMAS, die afgaat. JONGE ANNE en MRS. HAMMOND gaan een andere kant af)*

ANNE: Dus ik ging mee de rivier op om twee jaar bij de familie Hammond te gaan wonen. Voor acht kinderen zorgen was ontzettend vermoeiend, maar ook daar kwam al spoedig een eind aan mijn verblijf.

(JONGE ANNE komt op met twee baby's (bundeltjes) - die luid huilen - en twee flessen die ze hun geeft.)

JONGE ANNE: Sst. Sst. 't Is oké, Wilty. Drink je flesje, Woody.

(MRS. HAMMOND komt op met een hoed plus voile op.)

JONGE ANNE: Hoe was de begrafenis, Mrs. Hammond?

MRS. HAMMOND: Zo goed als een begrafenis kan zijn, denk ik. Maar de houtzagerij was niet verzekerd, dus ik ga de kinderen verdelen tussen onze familie in de Verenigde Staten. Er is niemand die jou op kan nemen, dus je zult naar het weeshuis in Hopeton moeten gaan.

JONGE ANNE: Weeshuis?

MRS. HAMMOND: Je zult een hoop gemeen hebben met de kinderen daar. *Zij* hebben ook geen ouders.

(De WEESHUIS COÖRDINATRICE komt op.)

WEESHUIS COÖRDINATRICE: We zitten overvol en hebben te weinig personeel. Maar we zijn verplicht je op te nemen tot iemand om een wees verzoekt. Laten we hopen dat dat snel gebeurt. Welkom, kind. *(MRS. HAMMOND pakt de twee baby's en de flessen en gaat af terwijl ANNE en de WEESHUIS COÖRDINATRICE een andere kant afgaan.)*

ANNE: Ik ben vier lange maanden in het weeshuis gebleven tot die gelukkige dag dat Mrs. Spenser op bezoek kwam.

(MRS. SPENSER, die een hoed met voile draagt, komt op. Even later komen JONGE ANNE en de WEESHUIS COÖRDINATRICE op.)

JONGE ANNE: Ziet u, mevrouw, ik heb nooit een echt thuis gehad sinds ik een baby'tje— *(MRS. SPENSER schraapt haar keel. Anne ziet de hoed)* O nee, is er weer iemand gestorven?

WEESHUIS COÖRDINATRICE: Nee, kind, dat is tegenwoordig mode. *(tegen MRS. SPENSER)* Kan ik u helpen?

JONGE ANNE: Ik ben Mrs. Spenser en ik kom een kind ophalen voor een koppel op Prince Edward Island. Dat zijn een broer en zuster en ze hebben hulp op de boerderij nodig.

JONGE ANNE: *(smekend)* Alstublieft—alstublieft!

WEESHUIS COÖRDINATRICE: Is deze goed?

MRS. SPENSER: Of je nu de een of de ander neemt.

JONGE ANNE: Een thuis— eindelijk een thuis!

WEESHUIS COÖRDINATRICE: Zorg er voor dat ze je aardig vinden. We kunnen je niet terugnemen. *(MRS. SPENSER en JONGE ANNE gaan af aan de ene kant, de WEESHUIS COÖRDINATRICE aan de andere kant.)*

ANNE: Zo voeren we dus naar het Prince Edward Island en namen de trein naar Bright River waar ik opgehaald werd door Marilla's broer, Matthew. Lieve, lieve Matthew. Hij is twee jaar geleden overleden, maar hij was mijn verwante ziel. In feite was het aan Matthew te danken dat ik niet meteen teruggestuurd ben naar het weeshuis. Ziet u, Mrs. Spenser had een grote vergissing gemaakt.

(MARILLA komt op in een daagse jurk.)

MARILLA: *(roept over haar schouder naar iemand achter het toneel)* Maar we hadden om een jongen gevraagd, Matthew.

(JONGE ANN komt aarzelend op.)

MARILLA: Dat is me ook wat moois.

JONGE ANNE: Wilt u me niet? Wilt u me niet omdat ik geen jongen ben? (*bijna in tranen*) Ik had het kunnen verwachten. Niemand wil me ooit hebben. Ik had kunnen weten dat het te mooi was om waar te zijn. (*ze huilt*)

MARILLA: Niet huilen. We gaan je niet vanavond al de deur uitzetten. We zullen wat gaan eten dan kun je daarna boven slapen.

JONGE ANNE: Ik zal naar bed gaan, dank u, maar ik kan niets eten als ik in diepste wanhoop verkeer. Kunt u dat wel?

MARILLA: Ik heb nog nooit in diepste wanhoop verkeer, dus ik zou het niet weten.

JONGE ANNE: U kunt zich toch verbeelden hoe dat zou zijn?

MARILLA: Ik heb mijn handen al vol aan de *echte* dingen in het leven. Ik heb geen tijd voor verbeelding.

JONGE ANNE: Ja, mevrouw. Goede nacht, mevrouw. (*ze gaat af. MARILLA gaat langzaam ijsberen*)

ANNE: Marilla was vast van plan me naar huis te sturen, maar Matthew wist haar op zijn eigen rustige manier te overtuigen me te houden. De volgende morgen was ik bloednerveus.

(*JONGE ANNE komt op.*)

JONGE ANNE: O, alstublieft, wilt u me niet vertellen of u me wegstuurt of niet?

MARILLA: (*na een diepe zucht*) O, ik veronderstel dat je het wel mag weten. Matthew en ik hebben besloten je te houden. Dat wil zeggen, als je je best doet een braaf meisje te zijn en jezelf dankbaar toont. (*JONGE ANNE staart vol ongeloof en opluchting naar MARILLA en begint dan te huilen*) Maar kind, wat is er in hemelsnaam aan de hand?

JONGE ANNE: Ik huil. Ik weet niet waarom. Ik ben zo blij als ik maar blij kan zijn. Ik ben nog nooit zo gelukkig geweest. Kunt u me zeggen waarom ik huil?

MARILLA: Misschien omdat je helemaal opgewonden en opgetogen bent. Ik ben bang dat je veel te gemakkelijk lacht en huilt... Ja, je mag hier blijven en we zullen proberen goed voor je te zijn. Ga nu maar naar boven om uit te pakken dan ga ik het ontbijt klaar maken. (*ze gaan af in tegengestelde richtingen*)

ANNE: En zo is het begonnen. Het duurde niet lang of ik had veel vrienden gemaakt in Avonlea. Mijn buurmeisje en verwante ziel— Diana Barry.

(DIANA BARRY komt op.)

DIANA: *(kijkt recht voor zich uit als ze spreekt, niet naar ANNE)* Ik heb gehoord dat je een eigenaardig meisje bent, Anne Shirley, maar ik geloof dat ik je heel aardig ga vinden. *(ze gaat af)*

ANNE: Marilla's beste vriendin, de nieuwsgierige maar toch aardige Mrs. Rachel Lynde.

(RACHEL LYNDE komt op.)

RACHEL: *(kijkt ook recht voor zich uit als ze spreekt)* Nou, Marilla, ik zeg je ronduit dat ik denk dat je iets allemachtig doms doet— een vreemd meisje in je huis opnemen. Maar ik wil je niet ontmoedigen, Marilla. *(ze gaat af)*

ANNE: En natuurlijk, tussen al die vrienden, af en toe een paar "vijanden".

(GILBERT BLYTHE komt stiekem op, nadert ANNE sluipend van achter en wijst naar haar haar.)

GILBERT: *(zangerig)* Peentjeshaar! Peentjeshaar! Peentjeshaar! *(achter het toneel hoort men gelach terwijl GILBERT weer snel afgaat)*

ANNE: Dat was Gilbert Blythe. Hij was de knapste jongen van de hele school en alle meisjes waren gek op hem. Maar op de dag dat hij me pestte met mijn rode haar, schreeuwde hij—

GILBERTS STEM: *(achter het toneel)* Peentjeshaar! Peentjeshaar! *(achter het toneel hoort men weer gelach)*

ANNE: —en ik voelde me zo vernederd. Gilbert maakte zijn excuus maar ik brak toch een lei op zijn hoofd stuk... Het jaar daarna kregen we een fantastische onderwijzeres, Miss Stacy. Maar wat denk je? Net voordat de school begon brak ik mijn been tijdens een spelletje "Wie-durft?" op een feestje bij Diana Barry thuis. *(ze gaat behoedzaam zitten en wrijft over haar rechter been)* Ik moest de eerste twee weken op school missen.

(GILBERT komt op met wat boeken.)

GILBERT: Anne?

ANNE: *(tikkeltje koel)* Hallo, Gilbert. Wat doe je hier?

GILBERT: Miss Stacy heeft me je boeken en taken laten brengen.

ANNE: Waarom zou je dat willen doen?

GILBERT: Misschien omdat ik niet wil dat jij een excuus hebt als ik met

hogere cijfers slaag voor het toelatingsexamen van Queen's dan jij.
ANNE: (*ontdooit iets*) Misschien ben *jij* degene die naar een excuus zoekt.

GILBERT: (*glimlacht*) We zullen zien... Dag. (*hij gaat af*)

ANNE: (*staand*) Hoewel we elkaar op den duur tolereerden, bleven Gilbert en ik nog lang tegenstanders. Of misschien moet ik zeggen dat we meer concurrenten waren. We hadden even hoge cijfers voor het toelatingsexamen voor Queen's Academy. En toen we aan het Queen's afstudeerden, won Gilbert de gouden medaille als hoogste eer en kreeg ik een volledige beurs om het jaar daarna naar het Redmond College te gaan. Toen Miss Stacy ontslag nam op de Avonlea school, kreeg Gilbert haar baan. En ik maakte me klaar om mijn leven als collegemeisje te beginnen. Maar zoals zo vaak gebeurt, veranderde mijn leven toen abrupt.

(*MARILLA komt op met haar zondagse hoed en jas.*)

MARILLA: Tijd om naar de kerk te gaan, Anne.

ANNE: Marilla, je bent de laatste dagen zo stil. Ik denk dat je iets voor mij verborgen houdt... Wat?

MARILLA: (*berustend*) O... je mag het ook wel weten. Ik ben vorige week naar de oogarts geweest voor mijn hoofdpijn.

ANNE: Dat heb je me verteld.

MARILLA: Maar ik heb je niet verteld dat hij zei dat ik niet meer mocht lezen of nog enig werk doen— of ik zou binnen een half jaar blind zijn.

ANNE: Marilla...

MARILLA: Ik kan de boerderij niet meer bestieren. Ik zal Green Gables moeten verkopen. Rachel Lynde zei dat ik bij haar in de kost kan komen. Ik ben alleen dankbaar dat er voor jou gezorgd is met die beurs.

ANNE: Je moet Green Gables niet verkopen. Ik blijf hier bij je.

MARILLA: Maar jij zult op het Redmond College zijn.

ANNE: Ik ga niet naar Redmond. Ik zoek een baan als onderwijzeres om te helpen de rekeningen te betalen.

MARILLA: Maar waar wil je lesgeven? Gilbert Blythe heeft de baan in Avonlea al.

ANNE: Dan blijf ik gewoon hier en doe het werk op de boerderij voor jou.

MARILLA: Ik kan jou die beurs niet laten opgeven.

ANNE: En ik kan jou Green Gables niet laten opgeven.

MARILLA: Maar je dromen... en ambities.

ANNE: Die zijn niet veranderd. Maar de tijd daarvoor komt nog wel. We

zijn gewoon bij een bobbel in de weg aangekomen. Dat is alles. Kom, laten we naar de kerk gaan.

MARILLA: (*omhelst ANNE*) Jij gezegend kind.

(*GILBERT komt op.*)

GILBERT: Goede morgen.

MARILLA: Nee maar, Gilbert Blythe. Wat brengt jou hier op een zondagochtend?

GILBERT: Zou— zou ik Anne even mogen spreken?

MARILLA: Natuurlijk. Ik ga alvast naar de kerk. Schieten jullie wel op. De dominee begint zijn dienst precies op tijd.

GILBERT: Ja, mevrouw. (*MARILLA gaat af*)

ANNE: Gilbert.

GILBERT: Ik heb van Mrs. Lynde begrepen dat jullie van plan zijn de boerderij te verkopen.

ANNE: Marilla was het van plan. Maar nu niet meer.

GILBERT: Omdat jij hier blijft.

ANNE: Hoe weet je dat?

GILBERT: Ik ken je— en je liefde voor Green Gables. Maar hoe denk je dat te redden? Je hebt geen baan, toch?

ANNE: Ik— vind wel iets.

GILBERT: Wat dacht je van een baan als onderwijzeres in Avonlea?

ANNE: Maar die baan is voor jou. Ik heb gehoord dat het schoolbestuur al besloten heeft—

GILBERT: Ik heb me teruggetrokken.

ANNE: Waarom?

GILBERT: Ik... heb een baan gevonden in White Sands. Ik heb jou aanbevolen voor de positie hier. Het schoolbestuur heeft gezegd dat je alleen nog maar hoeft te solliciteren.

ANNE: (*hevig geroerd*) Dank je. Dank je, Gilbert.

GILBERT: Ik hoop dat we hierna vrienden kunnen zijn en dat je me mijn oude fouten vergeeft.

ANNE: Ik heb je al lang geleden vergeven. Ik was alleen te koppig om dat toe te geven.

GILBERT: Mag ik met je meelopen naar de kerk?

ANNE: Ga alvast maar. Ik pak mijn hoed en dan voeg ik me zo bij je.

(*GILBERT gaat af*) En zo is het gekomen dat ik als onderwijzeres in Avonlea ging werken— en hoe een oude vijand een nieuwe vriend werd. En nu, twee jaar later, ga ik eindelijk naar het Redmond College met die beurs. Marilla's ogen begonnen beter te worden en de dokter heeft onlangs gezegd dat er geen gevaar meer was dat ze

blind zou worden... Maar Marilla had nog steeds hulp nodig— vooral met die twee onverwachte verantwoordelijkheden waarop we niet gerekend hadden. Dus, hoe komt het dat ik nu kan vertrekken? Tja, dat is het volgende deel van mijn verhaal. En het begint ongeveer twee zomers geleden toen ik buiten op het hek zat om de toespraak te repeteren die ik op mijn eerste dag op de Avonlea school zou houden. *(ze doet een paar passen)* "Goedemorgen, jongens en meisjes, mijn naam is Miss Anne— Miss Shirley— Miss Anne Shirley." Nou, wat moet het nu zijn? ..."Goedemorgen, jongens en meisjes, mijn naam is Miss—"

(MR. HARRISON, midden 40, komt op.)

MR. HARRISON: *(zeer geagiteerd)* Miss— Miss!

ANNE: O, hallo. U bent Mr. Harrison, geloof ik. Onze nieuwe buurman.

MR. HARRISON: Niet lang meer— als dit zo doorgaat.

ANNE: Als *wat* zo doorgaat?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto